

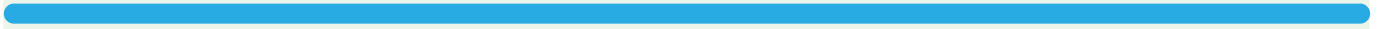
תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פְּרֶשֶׁת וַיֵּרָא תשפ"ב

מלון העץ

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת וירא תשפ"ב מלון העץ

יוסי, איציק ואסתי פסעו במורד הרחוב עם אבא לכיוון חנות האטליז. חבר ותיק של אבא מאמריקה היה אמור להגיע לארץ ישראל ובני משפחת גולדשטיין הציעו באדיבות לארח אותו בביתם למשך מספר ימים. אבא זכר שחברו אוהב מאד את חלק הבשר של לשון הפרה עם חרדל והם רצו לוודא שלאורח שלהם יהיה את המאכלים הכי אהובים עליו כאשר הוא מגיע.

"אבא, שאלה אסתי. "קיום מצוות הכנסת אורחים מזכיר לי על מה שלמדנו השבוע על אברהם אבינו והמלאכים. אבל עדיין לא היתה בכלל תורה - אז כיצד אברהם אבינו ידע לקיים הכנסת אורחים?"

בדיוק באותו הרגע הופתעו בני משפחת גולדשטיין לשמוע קול של **התנגשות!**

הם הביטו לעבר הקול וראו את עבדול, ערבי שעובד בפרויקט של הבניה המקומית, נתקע חזיתית עם הטנדר שלו בתוך עץ תפוחים גדול שבצד הכביש. תפוחים התחילו ליפול מהעץ על כל הטנדר והאדמה הקרובה וכמה ציפורים התעופפו מהקן שהיה על אחד הענפים.

נדהמים, הביטו אבא והבנים בעבדול שקפץ מהטנדר והתחיל לנענע באגרופיו, צורח לכיוון העץ.

פניו של עבדול התאדמו והוא התחיל לקפץ למעלה ולמטה כשכעסו הולך וגובר.

"למה, למה יש כאן עץ? למה עץ? למה?! מי שם אותו כאן?!?! עבדול היכה בעץ החף מפשע.

בזמן שעבדול התחיל להכות באגרופיו על העץ וצעקותיו התחלפו לשפה הערבית, פנה אבא אל הילדים.

"אתם יודעים, ילדים, הוא אמר. "מה שאומר עבדול מזכיר לי את מה שאמר אברהם אבינו."

"מה?" שאל איציק. "האם אברהם אבינו תקע את גמלו בעץ והתעצבן וכעס עליו? זה לא ממש נשמע סיפור שמתאים לדמותו."

"לא, לא, צחקק אבינו. "לא לכך התכוונתי. אולם השאלה של "למה יש כאן עץ?" היא בדיוק אותה שאלה ששאל אברהם אבינו."

"אה, אני יודעת את התשובה!" אמרה אסתי. "לאברהם אבינו היה עץ עבור אורחיו. שיוכלו לשבת בצילו. אבא, האם אתה חושב שחברך ירצה לשבת גם בצל העץ שלנו,

שבחצר ביתנו?"

"אולי, אסתי," חייך אבא. "ומה שאת אמרת כעת, דומה למעשה, למה שאמר הרב אביגדור מילר. תבינו, אברהם אבינו לא היה רק מסתכל על דברים הקיימים בעולם ואומר 'מענין' ומתקדם הלאה. לא, אברהם אבינו הביט בעצים ואמר: 'זה מדהים! השם עשה מלון!'"

"מלון?" שאלו כל שלושת הילדים.

"כן, מלון!" המשיך אבא. "הבט על העץ הזה. האם אתם מבחינים בקיני הציפורים שם למעלה? העצים מספקים בתים לציפורים ולחיות אחרות. ובדיוק כמו כל מלון חמש כוכבים אחר, כך העצים מגישים אוכל טעים ומזין גם כן."

"עצים מגישים מזון?" שאל יוסי. "מעולם לא ראיתי עץ המגיש מזון."

"בוודאי שראית!" קרא אבא, מתכופף ומרים את אחד מהתפוחים המבריקים והאדומים שנפלו לאדמה.

"הבט על זה!" קרא אבא, מחזיק בידו תפוח. "הפרי הזה הינו מעדן מדהים! הקליפה המיוחדת הזו שומרת בשלימות על טריות הפרי, ותאים מזעריים שומרים על כל הנוזל במקום עד שהאדם נוגס בפרי. ובכך מקבל האדם מיץ תפוחים מתוק בכל נגיסה וטעימה!"

"העץ מחזיק בחוזקה בפירותיו, בתפוחים, עד שהם בשלים, ואז הוא משחרר אותם בכדי שהם יפלו להנאת בני האדם. אלא אם כן, כמובן, עבדול תוקע את רכבו בעץ, כי אז - עלול להיות שהפירות יפלו מוקדם יותר מהצורך.

"אברהם אבינו הביט בעץ וראה שהשם מארח חיות בתוכו. הוא ראה שהשם סיפק אוכל טעים דרך העץ, וכן סיפק צל מהשמש היוקדת על ידי הגזע החסון - עבור אנשים עייפים, שיכלו להשעין עליו את גבם ולנוח.

"אולם אברהם אבינו לא רק עצר שם, ממש לא. אברהם אבינו אמר: 'אם השם יוצר מלונות טבעיים שכאלו, הצומחים בכל מקום מן האדמה, הוי אומר, שהשם רוצה שאני אלמד מכאן משהו!' ואכן, אברהם אבינו העתיק את דרכיו של השם, וסיפק מזון ומקום לינה עבור על אחד שעבר במקרה על ידו.

"האבות הקדושים הבינו שכל מה שהשם הציב בעולמו הוא בשביל שנלמד מזה משהו. שעלינו לעצור ולקחת פסק זמן מזמנינו בכדי ללמוד על עולמו המדהים של הבורא ואז להתקדם ולחקות את דרכיו. וזה עוד דבר שרוצה התורה שנלמד כאשר היא מספרת לנו את סיפורו של אברהם אבינו והכנסת האורחים אותה קיים. שגם אנו, עלינו ללמוד את העולם ולנסות לפעול עד כמה שאנו יכולים כמו הקדוש ברוך הוא."

בדיוק אז התחיל יוסי לרוץ קדימה. לפני כל שאר המשפחה.

"יוסי, לאן אתה הולך?" קרא אבא.

"אני הולך הביתה בכדי להכין את חדר האורחים!" קרא יוסי מעבר לכתפיו. "גם אני רוצה לחקות את דרכיו של השם ולספק את המקום האפשרי והטוב ביותר עבור האורח שלנו בכדי שיוכל להירגע ולנוח מעמל דרכו הארוכה!"

שבת שלום ומבורך!